

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਚੁਰਾਸੀਵਾਂ ਨੰਬਰ

ਲਾਉਚੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਬਾਈਬਲੀ ਸਮਾਨਤਾਵਾਦ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਖ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ

Jeff Pippenger

2024-02-17

ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਲਾਉਚੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਮੁਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੁਸਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨਿਆਈਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਵੀ। ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟ ਕੌਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਤੱਕ ਦੇ ਪੀੜ੍ਹਾ-ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਦੌਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਿਆਈਆਂ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਉਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਕੌਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਨ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਦੌਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੌਰ ਦਾ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਮੁਰਤੀਪੂਜਕ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੀ ਚੌਥੀ ਕਲੀਸੀਆ, ਜੋ ਇਜ਼ੇਬਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਸੰਨ 538 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1798 ਤੱਕ ਦੇ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਦੌਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸੀ ਦਾ ਵੀ।

ਉਹ ਚਾਰ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਅਹਰੋਨ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਫ਼ਿਸੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਫੇਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 1863 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੇਮ, ਜਿਵੇਂ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ (ਮੂਲਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ") ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਤਥਾਪਿ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਕੁਝ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਪਿਆਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਯਾਦ ਕਰ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਡਿੱਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨ ਫੇਰ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਕਰ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਦੀਵਟ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿਆਂਗਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਮਨ ਨਾ ਫੇਰੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:4, 5.

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ "ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ" ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਝੂਠਾ ਨਹੀਂ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਸੀ। "ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ" ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਉਸ ਬੁੱਢੇ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਨਬੀ ਨਾਲ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਯਰਬੁਆਮ ਦੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਉਪਾਸਨਾ ਉੱਤੇ ਤਾੜਨਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ।

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਤੂੰ ਬੁਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰੀ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਨ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਹਾਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਖਾਤਰ ਤੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਰੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:2, 3.

ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਦੂਜੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਸ਼ਹੀਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਵੀ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਉਤਪੀੜਨ ਲਿਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਨੇ ਨਿਆਂਈਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਉਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਦਿੱਸਦਾ ਸੀ। 1888 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਉਸ ਘੜੀ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਤਪੀੜਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ। ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਲਾਓਡੀਸੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਉਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਦਿੱਸਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ Kellogg, Prescott ਅਤੇ Daniells ਵਰਗੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਥੋੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਣਘਾਤਕ ਆਤਮਿਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਭਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਕੇ ਸਾਖੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।” ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਦੱਸਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੂਰਖ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੇਂਕਾਲ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦੇਸ਼ਾਰੋਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਮੌਤ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1915 ਵਿੱਚ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਜੋ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਕਢੇ ਕਹੇ, ਉਹ ਇਹ ਸਨ, “I know in whom I have believed,” ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੌਤ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, (ਤਥਾਪਿ ਤੂੰ ਧਨਵਾਨ ਹੈਂ) ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹਨ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸਭਾ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ: ਵੇਖ, ਇਬਲੀਸ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਖ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਕਲੇਸ਼ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ: ਮੌਤ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁਕਤ ਦਿਆਂਗਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:9, 10.

ਪਰਗਾਮੁਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਸਮਰਾਟ ਕੌਨਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਵੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਭੁੱਲ ਹੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ 1919 ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ “The Doctrine of Christ” ਨਾਮਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਸ ਲਈ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਝੂਠੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੱਚ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸਮਝੌਤੇ ਹੋਏ।

ਉਸ ਹੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ 1919 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ Church Manual ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਹੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ 1919 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ, ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ। ਉਸ ਹੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਕੈਥੋਲਿਕ-ਆਧਾਰਿਤ ਬਾਈਬਲਾਂ ਵੱਲ ਦੀ ਚਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਦੀ ਉਹ ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਇਹ ਰਵਾਇਤ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ੈਸ਼ਵ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜੰਮੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਆਗੂਈ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘਾਤਕ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ

ਸਕੇ; ਅਤੇ ਇਹੀ ਗੱਲ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, A. G. Daniells, ਨੇ ਜਰਮਨ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਵੱਲੋਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਲਪੁਰਵਕ ਸੇਵਾ ਕਰਾਉਣ, ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ, ਅਤੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਡੈਨਿਯਲਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਛੋੜੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਰੀਫਾਰਮ ਆਂਦੋਲਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੁਕੜੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

ਉਹ ਸਮਝੌਤਾ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜੋ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਵੀ ਇਹ ਚੀਨ ਵਰਗੀਆਂ ਰਾਜਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜਕਾਜ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਪੁਰਾਤਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਕੌਸਟੈਂਟੀਨੀਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਗਾਮੇਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਅਵਧੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨਾ ਦੇ ਝੂਠੇ "ਅਮਨ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ" ਦੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ "The Doctrine of Christ" ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਵੱਸਦਾ ਹੈਂ, ਓਥੇ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਸਿੰਹਾਸਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤੀਪਾਸ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸ਼ਹੀਦ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਓਥੇ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਓਥੇ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਬਿਲਆਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਲਾਕ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅੱਗੇ ਠੋਕਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਿਖਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵਸਤਾਂ ਖਾਣ ਅਤੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 2:13, 14.

ਵਿਭਿਚਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਵਰਗੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਕੀਤਾ, ਜਦਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਸਹੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਜੁੜ ਗਏ ਸਨ। ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ਭੋਜਨ ਤਿਆਗੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਤਾ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੀ ਉਸ ਝੂਠੀ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗੀ ਹੋਈਆਂ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ 1957 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪੁਸਤਕ, *Questions on Doctrine*, ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਮੁੱਖ ਉੱਧਾਰਕ ਭੇਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਤਾ ਦੇ ਭ੍ਰਾਂਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਕਈ ਗਲਤ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਮੂਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਮਈ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਭੁਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਦਲ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੇ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਚੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਤੱਤ, ਜੋ ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ, ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਚੌਥੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਗੱਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਣਿਆਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਆਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਛੇਵੇਂ ਸਾਲ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦੰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਾਨਵਿਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ

ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਗਿਣਤੀ "666" ਹੈ।

ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਕੰਮ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਇ ਦੁਆਰਾ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਹਮਲੇ ਨੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪਛਾਣੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਹਾਇਆਂ ਇੱਕ ਨੀਂਹੀ ਸੱਚਾਈ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਵੱਲੋਂ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ" ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ), ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੀਜੀ ਹਾਇ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਫੁਕਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ, ਜਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਧੁਨ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਠੀਕ ਉਸੇ ਹੀ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਇਆ, ਜੋ "ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ" ਹੈ। ਇਹ ਜੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ ਦਾ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦਾ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਲਈ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜੋ "ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ" ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ, ਜੋ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ (ਛੱਟ ਕੇ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ "ਕ੍ਰੋਧੀ ਘੋੜਾ")। ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਥੋੜ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ 1888 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਪਾਪ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅੱਠਾਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਤਰਿਆ ਜਦੋਂ ਨਿਉਯਾਰਕ ਨਗਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅੱਠਾਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਇ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ।

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਪਿਛਲੇ ਮੀਂਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੀ ਪਿਛਲਾ ਮੀਂਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਕੇਵਲ ਭੁਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਨ? ਫਿਰ 1919 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕ ਪਰਖੇ ਗਏ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਲੰਘਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਪੱਚੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨਾਂ ਨਾਲ ਸੂਰਜ ਅੱਗੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਵਣਗੇ।

ਲਾਓਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਗਾਵਤੀ ਰੂਪ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਕੱਥ ਲੱਭਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਰੀਖ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ "ਪੁਰਬੀ ਹਵਾ ਦਾ ਦਿਨ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਅਰਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਰਸੇ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਗਤੀਕ੍ਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਰਖਾਂ, ਜੋ ਉਸ ਅਰਸੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ, ਉਹ ਪਰਖਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਬਾਗੀਆਂ ਨੇ ਅਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆ ਪਹੁੰਚੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਐਸੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਛਾਪ ਵੱਲ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਛਲਾਂ ਦੀਆਂ ਰੱਸੀਆਂ ਨਾਲ ਫਸ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਦੁਹਰਾਈ ਨੂੰ "ਪਛਾਣਣਾ" ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੁਧਾਰਕ ਚਲਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਚਲਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ

ਨੂੰ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਕੇ ਚੁੱਪ ਪਾਸੇ ਵਿਖੇਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਮਣੀ-ਪੇਟਾਰੇ ਨੂੰ ਪੁਰਾਤਨ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਯੁੱਗਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਆਧੁਨਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਈਬਲਾਂ ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਜੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਪਛਾਣਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ, ਜੋ ਭੂਤਕਾਲ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ, ਉਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਠਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਪਛਾਣਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਥਾਵਾਂ, ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਆਗਮਨ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਦੂਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਨਬੀ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਡਰਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਰਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਿਵਾਇ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਰਾਹੀਂ ਆਵੇ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਸੱਤਰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਹਾਸਿਆਸਪਦ ਲੱਗਦੀ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਹੋਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬੇਅਸਾਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਰਅਸਲ ਉਹ ਇੱਕ ਐਸੀ ਕੌਮ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਯੋਗ ਫਲ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਦਾ ਗੀਤ—ਇਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਲਈ ਲਗਭਗ ਅਦਮਯ ਰੁਕਾਵਟ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਉਹੀ ਪਰਖਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ “ਪਛਾਣਣ” ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ “ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧਾ” ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਚਲਹੇਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, 1798 ਵਿੱਚ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਆਰੰਭ ਹੋਈ। ਉਹ “ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਧਾ” ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਚਲਹੇਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, 1989 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” (ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ ਸਾਲ) ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਆਰੰਭ ਹੋਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸੌ ਛੱਬੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਧਰਮਤਿਆਗਤਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਲਾਓਦੀਕਿਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਆਪਣੀ ਚੌਥੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੌਮ ਜਾਂ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਕਸੌਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ “ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਾਧਾ,” ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਿੱਡੇਕਲ ਦਰਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਉਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਕਸੌਟੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮੁਕਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਲਵਾਂਗੇ।

“ਉਹ ਦਿਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਵੱਡੀ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਗੜਬੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ, ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨ ਕੇ, ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਦੇਵਤੇ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ। ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਹਰ ਪਵਨ ਵੱਗਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ‘ਵਿਗਿਆਨ ਜੋ ਝੂਠੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ’ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਆਦਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਦ ਨੇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੁੱਧੀ, ਪ੍ਰਤਿਭਾ, ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਦ ਕਤਾਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਚਾਨਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕਦਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਚਲੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਦ ਝੁੰਡ ਸੌਂਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਖਰੀ ਰੰਭੀਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖ ਰੁੱਝੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਆਪਤ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਹਿਲਾਉਣ ਅਤੇ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ

ਜਾਣਗੇ। ਅੱਜ ਅਜੇਹੇ ਕੀਮਤੀ ਜੀਅ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਲ ਅੱਗੇ ਘੁੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਟੋਕਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਚਾਨਣ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਚੰਡ ਜਜ਼ਬੇ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਅਆਕਰਸ਼ਕ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ ਦੇ ਹੇਠ ਇਕ ਖਰੇ ਮਸੀਹੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸੁੱਧ ਚਮਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ। ਦਿਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਤੱਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਤਾਰੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਹਨ, ਆਕਾਸ਼ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਟਿਕੇ ਹੋਏ, ਪਰ ਅੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੋਤਿ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ।” Testimonies, volume 5, 80, 81.